

Sinde sagt, at indirekte Skatter vare Tegn paa forborgens Velstand; jeg har derimod sagt, at indirekte Skatter kunde lægges saaledes, at det blev Skat paa forborgens Velstand, men naar der ingen forborgens Velstand er, som selvfølgelig i dette Tilfælde, saa ramme jo de indirekte Skatter ikke af den gode Grund, at vedkommende Mand, hvis han er fornuftig og ikke ved egen Skyld er geraadet i den skrækkelige økonomiske Situation, ikke bruger Spiritus og Tobak, med andre Ord holder sig saa vidt muligt ved de Artikler, som ikke ere belastede med indirekte Skatter." Dette forekommer mig fremdeles at være et naturligt Svar herpaa.

Naar man nu vil se, hvorledes en Formue- og Indkomstskat virker i Modsætning til en saadan Forbrugsafgift, naar denne altsaa lægges ikke paa rene Nødvendighedsartikler, men paa Velstandsartikler, o: saadanne Artikler, der kunne undværes, behøver man kun at gennemlæse Lovforslagets Paragraffer. Vi se da den tvungne Selvangivelse paa den ubehageligste Maade, hvor man altsaa for at kontrollere nødsages til tyrannisk Posekigeri, ja nu er man jo oven i Købet kommen dertil, at man ogsaa skal selvangive Formuen, hvad jeg nærer overordentlig stor Betænkelighed ved. Det er ganske betegnende — det blev ogsaa fremdraget af den ærede sidste Taler (Rode) —, naar den ærede Ordfører for Regeringspartiet (Jørgen Jensen) kom til at bruge Udtrykket preussisk i Forbindelse med de nu foreslaaede Skatter. Ja, det er rigtigt. Det er et preussisk System, der nu søges indført fra den højtaerede Finansministers Side. Den skarpe Selvangivelsestvang er ægte preussisk med hele det bag efter følgende næsvise Posekigeri.

Lad mig i samme Sammenhæng nævne, at den Kontrol, som nødvendigvis maa følge af Forslaget om Cigaretbeskatning, er ogsaa i høj Grad ægte preussisk. I det hele er det ægte preussisk at behandle sine Undersaatter fra oven nedad, som om det i Grunden var noget Pøbelpak, man skulde passe paa. Den ægte, gode gamle danske Skatteopfattelse fra det 18de Aarhundrede var lige modsat, den viste Tillid til Skatteborgerne, og derpaa ere netop Kreditoplaget blevet et glimrende Eksempel. Hvilken større Tillid kan man vise Skatteyderne end ligefrem at overlevere dem de Varer, man skal have Told af, i deres eget Værg og først komme bagefter, naar Varerne ere solgte, og forlange Afgiften. Det har været vor Stolthed, det var netop paa det

Punkt, at vi gik i Spidsen for alle andre Nationer ved at indrette vort Skattesystem saaledes, at det ikke generede Erhvervslevet, men viste Tillid til Skatteborgerne. Det var i det 18de Aarhundrede. Nu i Begyndelsen af det 20de Aarhundrede skulle vi se et demokratisk Ministerium slaa sig paa rent preussiske Skatteforanstaltninger.

Dernæst er der den store Ulempe ved det foreliggende Lovforslag om Indkomst- og Formueskat, at det i saa høj Grad gaar ud over Middelstandens Indtægter. Naar man holder sig til den Tavle, der staa opført i Motiverne, og hvor man altsaa vil søge at faa frem den saakaldte effektive Procent, altsaa ogsaa Stigningen af den effektive Procent fra Indkomst- og Formueskattens Indførelse i 1903 til Lovforslaget nu, vil det ses, at for de smaa Indtægter op til 2,000 Kr. har der fra 1903 til 1911 kun været Tale om en Forhøjelse af mellem 19 og nogle og tyve Procent. Saa snart vi komme op til Middelstandens Indtægter fra 3 til 10—15,000 Kr., have vi en Stigning fra 3 til 4,000 Kr. paa ikke mindre end 51 pCt., fra 4 til 6,000 Kr. paa 59 pCt., fra 6 til 8,000 Kr. paa 70 pCt., fra 8 til 10,000 Kr. paa 73 pCt. og fra 10 til 15,000 Kr. endog paa 81 pCt. Det maa for disse Indkomsters Vedkommende siges at være en ret glubsk Stigning.

I det hele skal man lede længe efter at finde en saa vældig progressiv Stigning. Man ser det maaske bedst, naar man tager Indtægterne paa Kanten, altsaa lige over Tallene med de runde Cifre: f. Eks. 1,050, 2,050, 3,050 o. s. v., altsaa der, hvor man lige kommer op over 1,000, 2,000, 3,000 Kr. o. s. v. Her er Stillingen saaledes, at af en Familie med 2 Børn her i København med en Indtægt paa lidt over 1,000 Kr. svares der 0, af lidt over 2,000 Kr. er det 0,75 pCt., af lidt over 3,000 Kr. er det 1,33 pCt., af 4,050 Kr. 1,76 pCt., af lidt over 5,000 Kr. 1,98 pCt., af en Indtægt paa lidt over 6,000 Kr. 2,78 pCt., altsaa en Stigning fra 0,75 pCt. til 2,78 pCt. paa Middelstandens Indtægter. Den effektive Skatteprocent gaar ifølge de Oplysninger, der findes i selve Lovforslaget, op fra 0,19 pCt. for 1,000 Kr. til 3,19 for lidt over 10,000 Kr. Det er en Stigning paa 15—16 Gange, men man kan dog ikke paa staa, at en Mand med en Indtægt af 10,000 Kr. har 16 Gange saa stor en Skatteevne som en Mand med en Indtægt paa 1,000 Kr. Naar der blev brugt det Udtryk fra Socialdemokratiets Ordfører, at det, det kom